

[Lorentzen.]

vide, at arbejdsløshedsfonden den 1. april 1957 antagelig vil vise et samlet underskud på ca. 23-24 mill. kr., idet der alene for finansåret 1956-57 kalkuleres med et underskud på ca. 7 mill. kr. Vi får endvidere at vide, at statens eget bidrag til fonden i dens egenskab af arbejdsgiver vil stige med ca. 800 000 kr. under forudsætning af, at arbejdsgivernes bidrag forhøjes til de $2\frac{1}{2}$ gang de nugældende beløb. Da de nugældende arbejdsløshedsbidrag fra arbejdsgiverne er ca. 11 mill. kr., vil forhøjelsen medføre en udgiftsforøgelse på ca. 15 mill. kr. Selv om vi nu i øvrigt er vant til at regne med store tal, må man jo nok have lov at mene, at det er et tal, der også vil få betydning for produktionen. Jeg erkender i øvrigt, at tallet i og for sig kan trænge til nogen forhøjelse, for det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sagde, at vi arbejder på basis af loven af 1937.

Jeg skal ikke gentage det ærede medlem hr. Hans Rasmussens oplysninger om, hvad disse penge i arbejdsløshedsfonden bruges til, for det var jo et rigtigt citat af arbejdsløshedslovens § 27. Statens tilskud til arbejdsløshedsfonden — jeg ser i denne forbindelse bort fra dens tilskud som arbejdsgiver — andrager ca. 18 mill. kr. årlig. Jeg ser nok, at der på indeværende års budget er kalkuleret med et tilskud på ca. 26 mill. kr., men det ligger ikke fast, idet det afhænger af, hvor store udgifterne har været, hvilket fremgår af lovens § 28, stk. 5.

Såfremt lovforslaget vedtages, vil det betyde, at statskassens lån til fonden kan forventes at blive reduceret, og det er vel nærmest på dette punkt, at lovforslaget har nogen tilknytning til kriselovforslagene. Denne tilknytning forekommer mig imidlertid at være så periferisk, at den ikke kan bevæge mit parti til at stemme for det foreliggende lovforslag. Det er i og for sig ikke, fordi der finder en forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag sted — det er vi villige til at forhandle om, når man ser det som et større samlet hele, og jeg ved også, at arbejdsgiverne ikke er fremmede for denne tanke — men fordi vi finder det ilde anbragt på et tidspunkt, da der er nedsat en kommission til at behandle hele arbejdsløshedsloven og arbejdsanvisningen, at man da rykker en enkelt ting ud af sammenhængen i stedet

for at tage den op ved den egentlige revision af arbejdsløshedsloven. Mit parti bekender sig som tilhænger af, at der finder en revision af arbejdsløshedsloven sted. Det er naturligvis et meget vanskeligt område at behandle; det er ikke så forfærdelig let hverken for den ene eller den anden sådan en-to-tre at sige, hvordan en lovgivning af den art bør formes.

Vi har antydnet, i hvilken retning vi kunne tænke os at gå, men det ligger foreløbig på overvejelsesens stadium. Den højtærede socialminister siger i sin fremsættelse, at det må forudses, at et fortsat stigende underskud skal dækkes af statskassen, såfremt arbejdsgiverbidragene ikke forhøjes, og at lovforslaget derfor må ses i sammenhæng med de sparebestræbelser, der for tiden søges fremmet. Angående sparebestræbelser må jeg sige, at det vel nærmest er en ny sprogbrug, der her er tale om, og jeg ved jo, at den højtærede socialminister er sprogforsker og interesserer sig — foruden for de små bogstaver — også for ny sprogbrug. De sparebestræbelser, der har været i gang indtil dato, er imidlertid aldeles overvejende gået ud på, at landets borgere skal bidrage til forøgede indtægter for statskassen. Jeg tror bestemt, det vil tage nogen tid for landets borgere at lære at forstå, at det skal kaldes sparsommelighed. Når der er tale om sparsommelighed, tror jeg, at det, man i dette øjeblik siger til staten, til folketinget, til den kommunale administration o. s. v., er: vis dog først og fremmest sparsommelighed i jeres egen administration, så kan vi bagefter tale om, at vi eventuelt skal hjælpe til med at skaffe staten øgede indtægter.

Jeg skal med disse ord gentage, at mit parti ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Poul Sørensen: Det foreliggende lovforslag er meget simpelt og let at overskue, og vi mener ligesom den ærede foregående taler, at der her er et problem, der må kunne forhandles om på saglig vis; men det, der her foreligger, kan mit parti ikke medvirke til at gennemføre.

Jeg vil gerne kort motivere mit partis stilling. Vi har i årevis forsøgt at formå partierne til at tage arbejdsløshedsforsikringen op til samlet overvejelse og løsning. Spørgs-